

POGLED NA BARCELONO

Cosas de España.

Potni zapiski. — Začrtal Jožef Lavtižar.

Pričujoči zapiski so nekake hipne fotografije Španije in njenih prebivavcev. Spis bi primerjal okostju, ki mu manjka mišičev in tudi nima lične vnanje podobe. Kaže naj, kako izgleda dnevnik slovenskega popotnika, ki se je jeseni l. 1905. sprehajal po ondotnih pokrajinah. Kar je videl, je spravljal mimogrede na papir, sebi in morebiti še komu drugemu v zabavo. Saj je Španija dežela, ki jo Slovenci prav malo poznajo.

I.

Trbiž-Genova, 18. septembra 1905.

Skrbi in slabo obleko sem pustil doma, s seboj pa sem vzela veselo srce. Tako se gre na tuje.

Prtljaga s knjigami, perilom in z malim provijanatom tehta le 340 kg. Ne bo treba iskati postreščekov za nošo, kar je tudi nekaj vredno. Od doma z vozom ob šestih, s Trbiža z brzovlakom ob 8:19 zjutraj. Peljemo se skozi otožno kanalsko dolino, posuto z gramozom ondotnih hudournikov.

Ljubezni italijanski financarji v Pontablju. Zadovala jim je častna izjava, da se nahaja v kovčegu „solamente roba usata“. Od Pontablja do Žminja (Gemona) skalnata soteska, obdana z visokimi gorami. Pri Vidmu se začne širiti planjava, ki je semintje nepregledna. Povsod ravne bele ceste, obšajene z drevoredi. Mnogo trepetlik. V Mestre kratek postanek, da se dobi kaj gorkega. Juha z ješprenjčkom, kozarec vina in košček kruha 70 centezimov. Slovo od prijaznega Benečana in njegove hčerke, s

katerima smo bili tovariši od Pontablja. Deklica je rekla pri odhodu: „A rivederci!“ Ne vem, kdaj bo to.

Od daleč pozdrav svetemu Antonu v Padovi. Po njivah murbina drevesa in vinska trta. Prijazni kraji okoli Vicenze, ob gričih cerkve in hiše. Drobna gospica poleg mene je žvrgolela kakor kanarček, seveda italijansko, zato so pa sprevodniki izklicavali s hrušččim glasom: „Verona-Peschiera-Brescia“.

Naredila se je noč, ko smo došli v glavno mesto gorenje Italije. Enkrat sem te že videl, Milan, a danes moram iti dalje. Obrnili smo se proti Paviji. Kratkčasil nas je mlad, jako rejen človek, rodom Nемец. Pravil je, da zna, ne vem že koliko jezikov. Potuje po trgovinskih opravkih v Egipt, iz Egipta pa se poda v Vzhodno Indijo.

V vozovih električna razsvetljava. Italija napreduje. Dohod v Genovo nekoliko pred polnočjo.

Vreme: V Ratečah na Gorenjskem zjutraj ob šestih + 8°, v Vidmu opoldne + 18°, v Bresciji ob šestih zvečer + 18° R. Zjutraj po gorah megle, v gorenji Italiji popoldne jasno.

II.

Genova-Marseille, 19. septembra 1905.

Odhod iz Genove ob eni po polnoči. Voz drugega razreda sličen velikemu salonu. Ob straneh klopi, med njimi dolg hodnik. Pripravno, zračno bivanje. Kratko spanje na klopi od dveh do šestih zjutraj. Zajutrek iz domačega blaga: črn kruh in sir.